

[NARZEC SIĘ *vb pf*

3 pl m pers praet narzekli się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obrazić się, zelżyć się wzajemnie a. umówić się [czym]: Y vczynily zgodę przed vpelnym prawem myasta nasego othy słowa, czo szie narzekly ProtokWoźnik 1561 nr 125, 125.

Formacje współrdzenne cf RZEC.

FP